

Pozostałości ze spalania odpadów w Unii Europejskiej

Streszczenie

Wrzesień 2022 – Equanimator Ltd dla Zero Waste Europe

Streszczenie

E.1.1. Wprowadzenie

Dane liczbowe dotyczące sposobu gospodarowania odpadami komunalnymi przekazywane przez państwa członkowskie do Eurostat (Europejskiego Urzędu Statystycznego) uwzględniają również ilości tego typu odpadów deponowanych na składowiskach. Odpadów składowanych już się dalej nie przetwarza, chyba że zostaną one wydobyte za specjalną zgodą w przyszłości do celów dalszego przetworzenia. Innymi słowy, w przypadku odpadów składowanych nie przewiduje się kolejnego „miejsca przeznaczenia”, w którym byłyby dalej zagospodarowane.

Inaczej jest w przypadku większości innych sposobów gospodarowania odpadami. Jeśli na przykład odpady są wysłane do sortowni, oczekuje się pewnej ilości „pozostałości”, z których część może trafić na składowisko. To samo dotyczy odpadów trafiających do instalacji mechaniczno-biologicznego przetwarzania, gdzie część frakcji wyjściowej można poddać procesowi recyklingu, inną część wykorzystuje się do produkcji energii (w różnego rodzaju obiektach), a pozostałą część można zdeponować na składowiskach, najlepiej po wcześniejszym ustabilizowaniu mających tam trafić frakcji.

Art. 5 ust. 5 Dyrektywy 1999/31/WE w sprawie składowania odpadów stanowi:

Państwa członkowskie podejmują środki niezbędne do zagwarantowania, by do 2035 r. zmniejszyć ilość składowanych odpadów komunalnych do nie więcej niż 10 % całkowitej ilości (według masy) wytwarzanych odpadów komunalnych.

Sposób realizacji powyższego wyjaśniono w wytycznych Eurostatu dotyczących obowiązków sprawozdawczości. Stanowią one, że ilość odpadów składowanych powinna uwzględniać:

„masę odpadów powstałych w wyniku operacji przetwarzania poprzedzających recykling lub inny proces odzysku odpadów komunalnych, np. sortowania lub mechaniczno-biologicznego przetwarzania, a następnie składowanych”.

Jak można by oczekiwać, w ten sposób uznaje się, że takie działania mogą prowadzić do powstawania odpadów technologicznych, które trafiają na składowiska. Jednak tej samej logiki nie stosuje się w przypadku spalania. W procesie spalania odpadów ewidentnie powstają technologiczne odpady stałe, z których część może trafić do składowania. Sposób, w jaki należy to uwzględnić w odniesieniu do celu dotyczącego składowisk odpadów zgodnie z art. 5 ust. 5, jest jednak zupełnie inny w zależności od tego, czy dany zakład jest sklasyfikowany jako spalarnia przekształcająca odpady w procesie R1, czy D10. Stąd:

Ponadto całkowita ilość składowanych odpadów obejmuje ilość odpadów wprowadzanych do operacji unieszkodliwiania przez spalanie, pomniejszoną o ilość materiału odzyskanego z takich operacji.

Jeżeli zamiarem jest zgłoszenie odpadów, które są składowane, to nieistotne jest to, czy spalarnia wytwarza energię i spełnia kryteria procesu odzysku R1. Wydaje się również bardzo dziwne, że straty masy występujące w odniesieniu do frakcji wyjściowej odpadów stałych (w stosunku do frakcji wejściowej) nie są brane pod uwagę w przypadku spalarni przekształcających odpady w procesie D10.

Mówiąc bardziej ogólnie, ze względu na to, że większość odpadów komunalnych spalanych w UE-27 została sklasyfikowana jako odzysk (R1), a nie unieszkodliwianie (D10) (60,4 mln ton z całkowitej ilości 61,4 mln ton, czyli 98%), brak jest jasnej sprawozdawczości na temat tego, ile odpadów pochodzących ze spalania odpadów komunalnych zostało faktycznie przekazanych do składowania. Podczas gdy przyjmuje się, że inne sposoby zagospodarowania

odpadów – w tym spalanie w procesie D10 – mogą prowadzić do dalszego składowania odpadów, założenie dotyczące spalania w procesie R1 w zasadzie nie uwzględnia żadnych dalszych działań. Można twierdzić, że odpady ze spalarni „nie są już komunalne” i należą do innej grupy odpadów. Ponieważ limit składowania dotyczy „odpadów komunalnych”, więc zmiana charakteru [i kodów] odpadów pozostających po procesie spalania sprawia, że ich składowanie jest „poza obszarem zainteresowania”.

Istnieją jednak uzasadnione powody do niepokoju o to, ile i jakiego rodzaju odpadów technologicznych powstaje w wyniku spalania oraz jak wygląda gospodarka tymi odpadami. W końcu niektóre z nich, a już zwłaszcza odpady technologiczne z procesu oczyszczania spalin są niebezpieczne.

Niniejsze badanie opierało się na danych źródłowych i miało na celu określenie ilości pozostałości powstałych w wyniku spalania odpadów w UE oraz dalszego postępowania z nimi. W szczególności autorów interesowało, ile z tych odpadów technologicznych może być kierowanych do składowania. Ponieważ było to opracowanie oparte na informacjach źródłowych, wykorzystano dane zawarte w różnych opublikowanych raportach oraz dostępne w upublicznionej dokumentacji. Chociaż niniejszy raport koncentruje się głównie na spalaniu, starano się w nim określić ilość odpadów technologicznych zarówno ze spalania, jak i współspalania przy uwzględnieniu „wszystkich odpadów”. Dyrektywa w sprawie emisji przemysłowych rozróżnia je w zależności od tego, czy dana instalacja jest „zakładem termicznego przekształcania odpadów” (spalanie), czy też jest to zakład, którego głównym celem jest wytwarzanie energii lub produkcja produktów materialnych (współspalanie).¹

E.2. 0 Szacunkowa ilość wytworzonych odpadów technologicznych

W ramach opracowania najpierw dokonano przeglądu danych unijnych wysokiego poziomu w postaci, w jakiej są one przekazywane do Eurostat, aby ustalić, ile odpadów – wyłącznie komunalnych, a następnie wszystkich odpadów – zostało przekazanych do spalania w procesie R1 lub D10. Natychmiast w oczy rzuca się jedna z ważnych kwestii, a mianowicie jak należy uwzględnić różnice między sprawozdawczością dotyczącą odpadów komunalnych, a sprawozdawczością dotyczącą „wszystkich odpadów”. Zastosowanie klasyfikacji R1 względem odpadów może obejmować szereg różnych typów instalacji, w tym piece cementowe i elektrociepłownie. Ilość, charakter i losy odpadów technologicznych będą prawdopodobnie znacznie się od siebie różnić w poszczególnych instalacjach. Interpretacja tego typu danych wysokiego poziomu wymaga pewnej ostrożności.

Dostępne są dane wysokiego poziomu dotyczące odpadów technologicznych po spalaniu, chociaż klasyfikacje odpadów, w ramach których będą one najpewniej objęte sprawozdawczością, oznaczają, że dane te mogą nie być szczególnie dokładne. Staraliśmy się uzyskać bardziej szczegółowe informacje ze źródeł danych na szczeblu państw członkowskich, aby uzyskać oddolne szacunki dotyczące wytwarzanych odpadów technologicznych. Skupiliśmy się na 11 państwach członkowskich, które łącznie odpowiadają za 92% wszystkich odpadów komunalnych kierowanych do spalania w instalacjach do procesu R1 i D10 oraz 93% wszystkich odpadów kierowanych do instalacji do procesu R1 i D10.

Na podstawie danych z krajów, z których uzyskano wiarygodne szacunki, i uogólniając je na podstawie ilości odpadów przekazywanych do instalacji do procesu R1 i D10, dokonaliśmy pierwszego oszacowania ilości odpadów technologicznych. Nazwaliśmy to podejściem oddolnym. Dane te zostały przedstawione w tabeli E-1 i wskazują one na łączną ilość odpadów technologicznych w ilości 28,7 mln ton na podstawie danych odnoszących się do końca ostatniej dekady (2018–2020). Szacuje się, że prawie jedna czwarta z nich ma charakter substancji niebezpiecznych, z czego większość to odpady technologiczne z systemów oczyszczania spalin (z czego ponad 90% miało charakter substancji niebezpiecznych).

---

¹ Dyrektywa 2010/75/UE Parlamentu Europejskiego i Rady z 24 listopada 2010 roku w sprawie emisji przemysłowych (zintegrowane zapobieganie zanieczyszczeniom i ich kontrola), eur-lex.europa.eu/legal-content/PL/TXT/?uri=celex%3A32010L0075

Tabela E - 1: Szacunkowa ilość żużli i odpadów technologicznych z układu oczyszczania spalin, według metody oddolnej (w tys. ton)

	Wytworzone ogółem	Niebędące substancjami niebezpiecznymi	Substancje niebezpieczne
Żużle, bez odzyskanych metali	23 671	21 758	1 913
Odpady technologiczne z systemów oczyszczania spalin	5 090	462	4 628

Źródło: Szacunki Equanimator

Przy alternatywnych odgórnych podejściach oszacowaliśmy ilości odpadów technologicznych (z wyłączeniem ilości metali, które można odzyskać na potrzeby recyklingu) zarówno w odniesieniu do „stałych odpadów komunalnych”, zgodnie z danymi Eurostat, jak i w odniesieniu do „wszystkich odpadów” przekazywanych do spalania w celu unieszkodliwienia D10 lub spalania z odzyskiem energii R1. Oszacowaliśmy średnie ilości na tonę frakcji wejściowej na poziomie niskim i wysokim. Istnieją przynajmniej pewne wskazówki, że ilość pozostałości dennego w formie żużli, wyrażona na tonę frakcji wejściowej odpadów, może być niższa (lub przynajmniej zgłaszana jest ich mniejsza ilość), gdy bierze się pod uwagę „wszystkie odpady” w przeciwieństwie do wyłącznie „odpadów komunalnych”. Przyczyn może być wiele: same odpady mają niższą zawartość popiołu lub charakterystyka instalacji procesu R1 przetwarzających odpady poprzez współspalanie powoduje, że zgłaszane ilości popiołu są niższe, niż można by się spodziewać, gdyby te same odpady zostały spalane w celu unieszkodliwienia. Na przykład, jeśli odpady wykorzystywane przez cementownie, które mogłyby – gdyby zostały spalone – być źródłem żużli, są w raportowane jako klinkier, a nie jako pozostałości spalania. W naszej ocenie uzasadnia to niższe wartości jednostkowe przy uwzględnieniu „wszystkich odpadów” niż przy uwzględnieniu tylko stałych odpadów komunalnych.

Tak wyprowadzone wielkości przedstawiono w tabeli E-2. Zaprezentowano je obok kilku innych szacunków, w tym danych dotyczących ilości żużli analizowanych w opracowaniu Blasenbauera i in., a omówionych w pkt 4.2 Raportu głównego, danych przytoczonych bezpośrednio przez organizację CEWEP w notatce informacyjnej oraz danych wywiedzionych z ilości odpadów zgłoszonych przez CEWEP jako przetworzonych w spalarniach odpadów pracujących z odzyskiem energii w 2019 r., w połączeniu z szacunkami dotyczącymi poszczególnych instalacji.

Dla porównania Eurostat podaje dane dotyczące „odpadów mineralnych z przetwarzania odpadów”, które obejmują „odpady ze spalania odpadów (popioły paleniskowe, żużle, popioły lotne itp.), frakcje mineralne z obróbki mechanicznej oraz odpady zestalone, ustabilizowane lub zeszkłone”. Odpady ze współspalania są ujęte w kategorii „odpady z procesów spalania z odzyskiem energii”. Jeżeli ograniczy się działalność źródłową w odniesieniu do tych odpadów do „Zbierania, przetwarzania i unieszkodliwiania odpadów; odzysku materiałów”, wówczas całkowita ilość zgłoszona do Eurostatu wynosi 38,6 mln ton, z czego 5,2 mln ton zgłoszono jako niebezpieczne. Dane te przedstawiono w tabeli E-2 w pierwszej kolumnie po prawej.

E.3.0 Postępowanie z odpadami technologicznymi

Ponieważ na postępowanie z odpadami technologicznymi wpływa polityka i przepisy prawa, a z uwagi na to, że różnią się one w poszczególnych państwach członkowskich, uogólnianie danych na podstawie próby całości zostało uznane za nieadekwatne. Jedynym wiarygodnym sposobem zrozumienia danych dotyczących sposobu gospodarowania odpadami technologicznymi po spalaniu jest monitorowanie przepływów na szczeblu państw członkowskich, co czasami oznacza konieczność śledzenia transgranicznego przemieszczania takich odpadów.

Założyliśmy, że (zob. uzasadnienie w Raporcie głównym):

- 40–50% (poziom niski/wysoki) żużli (przed przetworzeniem lub po przetworzeniu) jest składowanych;
- 35–55% (poziom niski/wysoki) odpadów technologicznych z systemów oczyszczania spalin jest składowanych.

Następnie można oszacować całkowitą ilość odpadów technologicznych składowanych na wysypiskach w oparciu o szacunki średnie z szacunków oddolnych i odgórnych wyprowadzonych powyżej. Dane te przedstawiono w tabeli E-3.

Podsumowując, wynikałoby z tego, że:

- w zakresie odpadów komunalnych:
  - w wyniku spalania odpadów komunalnych powstaje około 12,5 mln ton żużli (nie obejmuje to metali wychwyconych do recyklingu) i około 2 mln ton z systemów oczyszczania spalin;
  - razem stanowi to 14,5 mln ton, czyli nieco ponad 6,4% wytwarzanych stałych odpadów komunalnych;
  - szacuje się, że z tego nieco mniej niż połowa – czyli około 6,5 mln ton – jest składowana;
  - los większości pozostałej części najprawdopodobniej będzie ukierunkowany na budowę dróg lub inne działania związane z budownictwem (w przypadku żużli) oraz na deponowaniu w kopalniach soli (w przypadku odpadów technologicznych z z systemów oczyszczania spalin). Choć to ostatnie działanie (lub poprzedzający je proces) jest często definiowane jako czynność odzysku, zasadne może być pytanie, czy należy je klasyfikować w ten sposób;
  - odpady technologiczne z systemów oczyszczania spalin mają w postaci nieprzetworzonej w większości przypadków charakter odpadów niebezpiecznych. Większość żużli zgłasza się jako pozostałość niebędąca odpadem niebezpiecznym, chociaż pomocne byłoby zrozumienie dokładności tej sprawozdawczości (w zakresie poziomu zawartości substancji niebezpiecznych lub ich braku).

Tabela E - 2: Szacowane wytwarzanie odpadów technologicznych z zakładów do procesów R1 i D10, szacunki odgórne, w tys. ton

	Na podstawie szacunków jednostkowych				CEWEP (2019)	CEWEP (2022) (średnie szacunki jednostkowe, poziom niski)	CEWEP (2022) (średnie szacunki jednostkowe, poziom wysoki)	Blasenbauer i inni (2020) (bez Wielkiej Brytanii)	Sprawozdawczość Eurostatu
	Odpady komunalne (OK), poziom niski	Odpady komunalne (OK), poziom wysoki	Wszystkie odpady, poziom niski	Wszystkie odpady, poziom wysoki	Odzysk energii z odpadów, bez odpadów niebezpiecznych	Odzysk energii z odpadów, bez odpadów niebezpiecznych	Odzysk energii z odpadów, bez odpadów niebezpiecznych	Spalarnie odpadów komunalnych	Wszystkie odpady
Spalanie w procesie R1	57 919	57 919	129 720	129 720					129 720
Spalanie w procesie D10	1 116	1 116	14 360	14 360					14 360
Podstawowa ilość odpadów	59 035	59 035	144 080	144 080	96 000	99 000	99 000	78 000	144 090
Żużle (IBA), bez metali (kg/tonę frakcji wejściowej)	185	240	160	230		173	235		
Odpady z systemów oczyszczania spalin (APCr) (kg/tonę frakcji wejściowej)	27	40	27	40		27	40		
Żużle (IBA), bez metali	10 921	14 168	23 053	33 138	19 000	17 078	23 265	16 100	33 340 ^a
Odpady technologiczne z systemów oczyszczania spalin (APCr)	1 594	2 361	3 890	5 763		2 673	3 960		5 240 ^b
Ogółem IBA + APCr, tylko OK	12 515	16 530							
Ogółem IBA + APCr, wszystkie odpady			26 943	38 902		19 751	27 225		38 580
Wszystkie odpady technologiczne (kg/tonę frakcji wejściowej)	212	280	187	270		200	275		268

^a Jest to liczba podana przez Eurostat jako niebędący substancją niebezpieczną składnik odpowiednich resztek minerałów i pozostałości po spalaniu.

^b Jest to liczba podana przez Eurostat jako będący substancją niebezpieczną składnik odpowiednich resztek minerałów i pozostałości po spalaniu. Źródła: Szacunki Equanimator; CEWEP (u.d.) Arkusze danych dotyczące popiołów dennych; CEWEP (u.d.) Waste to Energy Plants in 2019 [Zakłady odzysku energii z odpadów w 2019 r.] www.cewep.eu/waste-to-energy-plants-in-europe-in-2019; Dominik Blasenbauer i inni (2020) Legal situation and current practice of waste incineration bottom ash utilisation in Europe [Sytuacja prawna i obecne praktyki spalania odpadów i utylizacji popiołów dennych w Europie], Waste Management [Gospodarka Odpadami], 102 str. 863–883; DG Eurostat waste Data Database.

Tabela E - 3: Ilość wytworzonych odpadów technologicznych ze spalania odpadów w celu unieszkodliwienia oraz z odzyskiem energii oraz ilość składowanych odpadów technologicznych

Wytwarzanie na podstawie...	Oddolnie, wszystkie odpady		Odgórnie, wszystkie odpady		Odgórnie, odpady komunalne, poziom średkowy	
	Poziom niski	Poziom wysoki	Poziom niski	Poziom wysoki	Poziom niski	Poziom wysoki
Żużle	23 671		28 096		12 545	
Odpady technologiczne z systemów oczyszczania spalin	5 090		4 827		1 978	
Składowane żużle	9 468	11 836	11 238	14 048	5 018	6 272
Składowane odpady technologiczne z systemów oczyszczania spalin	1 782	2 800	1 689	2 655	692	1 088
Odpady składowane ogółem	11 250	14 635	12 928	16 702	5 710	7 360

- W odniesieniu do wszystkich odpadów:
  - w wyniku spalania wszystkich odpadów w celu unieszkodliwienia oraz z odzyskiem energii powstaje od 23,7 do 28,1 mln ton żużli (nie obejmuje to metali przekazanych do recyklingu) oraz od 4,8 do 5,1 mln ton odpadów technologicznych z systemów oczyszczania spalin;
  - łącznie jest to 28,7–32,9 mln ton, co odpowiada 12,7%–14,6% ilości wytwarzanych stałych odpadów komunalnych;
  - szacuje się, że z tego od 11,3 do 16,7 mln ton odpadów trafia na składowiska;
  - podobnie jak w przypadku odpadów komunalnych, los większości pozostałej części najprawdopodobniej będzie ukierunkowany na budowę dróg lub inne działania związane z budownictwem (w przypadku żużli) oraz na deponowaniu w kopalniach soli (w przypadku odpadów technologicznych z systemów oczyszczania spalin);
  - i tak samo jak w przypadku pozostałości ze spalania odpadów komunalnych, odpady technologiczne z systemów oczyszczania spalin są w postaci nieprzetworzonej w większości przypadków odpadami niebezpiecznymi. Większość żużli raportuje się jako pozostałości niezawierające substancji niebezpiecznych, chociaż, jak już wspomniano wyżej, pomocne byłoby zrozumienie dokładności tej sprawozdawczości (w zakresie poziomu zawartości substancji niebezpiecznych lub ich braku).

E.4.0 Uwagi końcowe

E.4.1 Takie samo przetwarzanie odpadów?

Istnieją uzasadnione powody, aby kwestionować decyzję o wyłączeniu pozostałości ze spalania z obliczeń wymaganych dla określenia ilości składowanych odpadów komunalnych. Gdy odpady komunalne są spalane, pozostałości po tym procesie nie są już sklasyfikowane jako odpady komunalne. Podczas gdy wytyczne Eurostatu wymagają, że to samo może dotyczyć odpadów technologicznych z zakładów mechaniczno-biologicznego przetwarzania odpadów (MBP), dyrektywa w sprawie składowania odpadów wymaga, aby odpady technologiczne z MBP przekazywane do składowania były ujęte w statystyce składowanych odpadów komunalnych.²

Równorzędność przetwarzania odpadów, różnych sposobów, odzwierciedlałaby się w następujących wariantach:

- zamiana celu, aby wyłączyć również odpady technologiczne z MBP;
- lub zmiana celu, aby obejmował wszystkie odpady technologiczne po spalaniu – zarówno w procesie R1, jak i D10, które są składowane
- lub ponowne określenie celu dotyczącego składowania odpadów, aby zapewnić, w połączeniu z innymi zmianami, że gospodarka pozostałymi odpadami przynosi najkorzystniejsze rezultaty.³

Istotne powinno być to, co jest składowane w wyniku gospodarowania odpadami komunalnymi i jakie skutki niesie ich unieszkodliwianie. Należy zadać sobie istotne pytania, czy składowanie 10% odpadów w postaci poddanych biostabilizacji odpadów technologicznych po przetworzeniu mechaniczno-biologicznym jest bardziej czy mniej szkodliwe niż zagospodarowanie 12 milionów ton żużli oraz 2 milionów ton odpadów technologicznych z systemów oczyszczania spalin będących głównie odpadami niebezpiecznymi powstającymi w wyniku spalania odpadów komunalnych.

E.4.2 Brak harmonizacji

Jeśli chodzi o postępowanie z odpadami technologicznymi, przepisy prawa i polityki wyznaczające ramy tych procesów, jak również dostępne sposoby ich przetwarzania, nie są jednolite we wszystkich państwach członkowskich. Z powodu różnic w przepisach procesy, które są dopuszczalne w jednym państwie członkowskim, mogą nie zostać uznane za dozwolone w innym kraju. Może to prowadzić do przemieszczania odpadów, co jest albo niepotrzebne – jeśli wywożące je państwo członkowskie stosuje „nadmierne regulacje prawne”, albo nieprzydatne – jeśli odbierające odpady państwo członkowskie „niedostatecznie reguluje” te kwestie.

Podobnie, z powodu różnic w interpretacji prawa, może się zdarzyć, że procesy, które w jednym państwie członkowskim są klasyfikowane jako „odzysk”, w innym nie uzyskują takiej klasyfikacji. Mogłoby to skutkować umożliwieniem wywiezienia odpadów za granicę w celu ich odzyskania w odbierającym je państwie członkowskim, nawet jeśli proces ten nie zostałby zaklasyfikowany jako odzysk w państwie członkowskim, z którego pochodzą te odpady;

Pod tym względem szczególnymi kwestiami może być zaklasyfikowanie niektórych sposobów przetwarzania odpadów technologicznych z systemów oczyszczania spalin jako operacji „odzysku”, podczas gdy ich bardziej prawidłową

---

² Eurostat (2021) Wytyczne dotyczące gromadzenia danych i sprawozdawczości na temat odpadów komunalnych zgodnie z decyzjami wykonawczymi Komisji 2019/1004/WE i 2019/1885/WE i Wspólny kwestionariusz Eurostatu i OECD, wersja z 12.08.2021 r., ec.europa.eu/eurostat/documents/342366/351811/Guidance+on+municipal+waste+data+collection

³ Zob. propozycje zmian przedstawione w raporcie Equanimator (2021) Rethinking the EU Landfill Target [Ponowne rozważenie celu dotyczącego składowania odpadów na wysypiskach w UE], raport dla Zero Waste Europe, październik 2021 r., zerowasteurope.eu/library/rethinking-the-eu-landfill-target

klasyfikacją byłyby operacje unieszkodliwiania w procesie D9, oraz zakres, w jakim działania sklasyfikowane jako „wypełnianie wyrobisk” należałoby w ten sposób sklasyfikować.

Jeśli chodzi o odpady technologiczne z systemów oczyszczania spalin, kwestie związane z klasyfikacją procesów unieszkodliwiania i odzysku zostały zbadane w niedawnym orzeczeniu wydanym w Wielkiej Brytanii. Sąd utrzymał w mocy decyzję angielsko-walijskiej Agencji Ochrony Środowiska (Environment Agency of England and Wales) o odmowie udzielenia licencji na wywóz odpadów technologicznych z systemów oczyszczania spalin do norweskiego zakładu, uzasadniając to tym, że odpady te byłyby poddawane operacji unieszkodliwiania, a nie operacji odzysku.⁴ Jak podano w orzeczeniu sądu, podczas gdy szwedzka Agencja Ochrony Środowiska miała podobne zdanie jak angielsko-walijska Agencja Ochrony Środowiska, norweska Agencja Ochrony Środowiska wyraziła zgodę na wywóz na podstawie tego, że odpady zostaną poddane operacji odzysku.

E.5.0 Zalecenia dotyczące sprawozdawczości

Zdajemy sobie sprawę, że nasze opracowanie oparte na informacjach źródłowych nie ujawni wszystkich takich źródeł i danych, ale wydaje się jasne, że uzyskanie informacji na temat odpadów technologicznych związanych ze spalaniem, w tym współspalaniem, i ich losów nie jest takie proste. Jakość danych udostępnianych przez poszczególne państwa członkowskie jest raczej znacząco zróżnicowana.

Raport główny zawiera niewielką liczbę zaleceń dotyczących sprawozdawczości danych. Być może najważniejsze z nich w kontekście celów niniejszego opracowania odnosi się do sposobu, w jaki odpady technologiczne ze spalania, które są wysyłane do przetwarzania, mogą następnie prowadzić do powstawania kolejnych odpadów technologicznych w dalszej części łańcucha, które same w sobie mogą wymagać składowania. Pod pewnymi względami dokładnie podkreśla to problem, który niniejsze opracowanie stara się rozwiązać – fakt, że w wyniku spalania odpadów powstają odpady technologiczne, które wymagają dalszego zagospodarowania, a niektóre z nich składowania. To samo dotyczy niektórych odpadów technologicznych po spalaniu, które nie są zgłaszane jako bezpośrednio składowane, ale które mogą być zgłaszane jako przetworzone lub odzyskane.

Staraliśmy się zrozumieć, w jakim stopniu dotyczyło to Niemiec. O ile mogliśmy się zorientować, to w przypadku żużli, jeśli uwzględnić ilości odpadów w całym łańcuchu, ilość składowanych (przetworzonych) odpadów wydawała się wzrastać z 27% masy odpadów technologicznych wytworzonych pierwotnie – w przypadku zgłoszenia w miejscu wytworzenia – do 40% masy odpadów technologicznych wytworzonych pierwotnie, przy uwzględnieniu odpadów technologicznych powstałych w procesach przetwarzania. Jak widać składowany element przetworzonych odpadów typu A może nie być „odpadem typu A” (w istocie, w przypadku niektórych odpadów niebezpiecznych można by twierdzić, że takie przetwarzanie miałyby ograniczone uzasadnienie). Jednakże śledzenie odpadów technologicznych na różnych ścieżkach przetwarzania do ich punktów końcowych jest ważne, jeśli chcemy zrozumieć ilość odpadów faktycznie unieszkodliwianych w wyniku spalania odpadów.

Miejmy nadzieję, że niniejsze opracowanie pomoże zachęcić innych do lepszego zapoznania się z ze schematem postępowania z odpadami wytwarzanymi w wyniku spalania odpadów spalaniu na poszczególnych etapach ich przetwarzania.

---

⁴ Królewski Trybunał Sprawiedliwości (2022) Królowa (na wniosek New Earth Solutions (West) Limited) – Powód – i Agencja Ochrony Środowiska – Pozwany – i (1) Noah Solutions AS i (2) norweska Agencja Ochrony Środowiska, nr sprawy: C0/4172/2021, 19/07/2022, www.bailii.org/ew/cases/EWHC/Admin/2022/1883.pdf

Autorzy: Dominic Hogg (Equanimator Ltd)

Redaktorzy: Enzo Favoino, Janek Vähk, Ana Oliveira (Zero Waste Europe)

Zero Waste Europe, 2022 r.

Zero Waste Europe to europejska sieć społeczności, lokalnych liderów, ekspertów i agentów zmian, działających na rzecz eliminacji odpadów w naszym społeczeństwie. Opowiadamy się za zrównoważonymi systemami i przeprojektowaniem naszych relacji z zasobami, aby przyspieszyć uzasadnione przejście w kierunku zerowej ilości odpadów z korzyścią dla ludzi i planety.

Zero Waste Europe z wdzięcznością przyjmuje pomoc finansową od Unii Europejskiej. Wyłącznie odpowiedzialność za treść niniejszego materiału ponosi Zero Waste Europe. Niekoniecznie odzwierciedla ona opinię wspomnianego wyżej fundatora działań organizacji. Fundator nie ponosi odpowiedzialności za żadne wykorzystanie informacji zawartych w niniejszym dokumencie..